

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De translatione sancti Seruarij episcopi. Cap[itulum]. xcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

apud eūdē artemiū in carcere detineref: postq; prefata paulina ab obſeffione maligni ſpūs p eundē petri liberata eſt: qui oēs cū allorū mui- titudine carceratorꝝ a ſcō marcellino p̄ſbyte- ro baptizati ſunt: vt ſupra dictuz eſt in paſſione marcellini et petri. iiii. non. iunij. Postq; aurem marcellinus et petrus a ſereno decollati ſunt: viſibideſ dicituſ eſt: et p̄ſatus artemiū cūvixore et filia a pagani deteſti: et in carcere ſubete ſe- reno diebus pluribus vinciſ fuerūt: tandem cum in xp̄i confeſſione conſtantef perſiſterent: data ſuper eos ſenectia artemius gladio necat⁹ eſt. Landida noꝝ et paulina lapidibus obvute ſunt. Quozum corpora chilſtiani rapienteſ via aurelia vbi et interfeciſ fuerant: cum reverenteſ col- locarunt. viii. idus iunij.

¶ De sanctis viginti martyribus. Cap. xciiij.

Viginti martyres apud tarſum cilicie tēporibꝫ oſocletiani et maximiani ſub iu- dice ſimplicio paſſi ſunt. Qui p diversa ſupplicia deū glorifica uerūt in corpoſibꝫ ſuis. Quozum corpora apud hÿpponē ciuitate aphyrice traſla- ta ſepulta cultoſium: vt dicit Auguſtin⁹. xxiij. de ciuitate dei: vbi et refert q dñ quidā floren- tiuſ ſenex et paup qui veſtē amiferat: nec ynde alia emeret habebat: ad hoꝝ martyrum memo- riam oraverit: quaenam eius inopie ſubueniſrēt conſiſus de virtute ſanctorꝝ in littore pſecē ma- gnū palpitante repereſt: quem ſcindēs in eius ventre anulum aurēum cum laſide pre- cioso inueniſt: quem tant⁹ vendidit q inde ſe hono- rifice veſtiuit: et martyribꝫ gratias egit. Quozum paſſio colitur. viii. idus iunij.

¶ De sancto Vincentio epo. Cap. xciij.

Vincenſius episco- pus meuię ciuitatis rēt⁹ a qdaz capitolio rectore tufcie q epo xpianos ferro vinciſ puſiſ co- gregauerat puniſedos cū fratre ſuo benigno diaconi adduct⁹ eſt ad templū martis vt dii immolareſt. Eū autē erafeſt oia idola ſubuerſa: et demoneſ viuātes ex eis verberibꝫ occiderūt: omnesq; xpianos q ferro vinciſ erāt xp̄iōtute cōpuliſ ſoluerunt. Quo miraculo pluriſi gentiliſ ſidē percepe- runt. Inter quos quida manertiū comes pū- crudeliffimus qui et de viciniis locis epifcopos cōgregauerat couerſus eſt. Eum autē xpian- eum epifcopo ad locum altū ſe traſferet: paſ- ſalereſt: miſit capitolinus et inde ſublato vincen- tio cereroſ gladio occidi ſecit. At extraſi quida religioſus corp⁹ benigni diaconi: ex cereri ra- piens non longe a poſtulio ſepeliuit karl. maij.

¶ Post dies aliquot capitolinus pductum viii.

Quintus

centiuſ et dolutus tortu atq; lapidibus contu- ſum diſtentum in equileo et ſiāmas aduſtu car- ceri mancipauit: vbi ſanuſ diuinit⁹ patet factis lux celica ſibi refuſit. Qd preſes audieſ iuſſit eum in mare mergi: qui in equore miſſus ab an- gelo ad littus reductus eſt. Unde et qui eū de- merſerant hoc cernētes conuerſi ſunt: vſq; ad ciuitatem ſuam meuiam illum humeris repo- taruit. ¶ Inter ea mortuo capitolino et a porph̄io eius ſuccelfore detineſt: feriſq; ſubiicit: ſz ab eis minime leſus in ſouea aque maſima ne- cari ſubetur. Uerū aperiens ſe terra aquas ob- ſorbiuit: et. viii. fugienteſ aquas degluſiuit. Vincentius vbi ad cellam ſuam rediit: et ſubſequen- tī die dominico celebraſta miſſa cozm̄ po- pulo ſpiritu emiſit. viii. idus iunij. Eius cor- pus matrona quedā luceria a gentiliſ ſrecio redempt⁹: qui illud rapuerant exurendim: in- predio ſuo quicquid campus ſalutis ſepelitiuit: inter poſtulū et lenitā militario ab rube. xiij. vbi et facet miraculis clarens.

¶ De ſcō Paulu epo et martyre. Cap. xcv.

Aulus epifcop⁹ cō- ſtantinopolitan⁹ et martyr ſub constantio impatore martyruſ ſu- passus eſt: qui ob defenſionē ca- tholicæ fidet ab eode impatore arrianō de ſede ſua electus: et apud quidā ciuitatulā in cappadocia cucuſam nomiſ exilio impuſiſ arrianorꝫ inſidiis grau- ter ſtrāgularuſ ad celeſtia regna migrauit. viii. idus iunij. Hic ſapiēta p̄claruſ: vt non ſolum ſue patiēte exemplio: ſed etiā ſermone cereroſ ad tolerantiā cōfirmaret: de patiētia libellum edidit: vbi et de penitētia tractaſ doceſ penitē- tem ſic p peccatiſ dolere debere ne ſupra men- ſuram triftis periculum desperationis incur- rat. Tantoq; lepoře et rationi ſuafione patiēte adueraſa ad constantiam et animoſitatem indu- cit: vt expreſſius docere videatur: q veri beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtiā. Vec in martylogio adonis.

¶ De translatione ſancti Bernati- epifcopi. Cap. xcvii.

Ratiſatio corporis ſancti ſeruarii facia eſt tēpore eldonis filii henrici regis frā- corum. Cum enī eius ecclieſia apud tralecreni ciuitatē fabri- cata eſt tempore karoli regis: miſit idem karolus veneſadū virū nomine vil- gisim ad reſtaurandū ca que in ipa ecclieſia de- feciſſent. Lui per noctē dormienti ſanctus ſer- uarii aſtitit: ſeq; de tellure lenari mādauit. Qd cū vilgilius epifcopo nūciasſet: ſudicio tridua- no ielunio cuncto pplo: aptoq; ſecretario ſu- terraneo: inuenitus eſt ſarcophagus marmoris:

De sanctis in mense iunij occurrentibus Fo. extriq.

Preciosi: in quo corpus sacrum esse putantes: il
lud aperuerunt: et nihil in eo reperiétes ad mor
tem contristati sunt. Sequenti vero die superio
ris oratorum monumentū reserarunt: ubi tū corpora
beati seruati inuenierunt: quod tñ illuc ignorabatur trāslatum. Erat autē corpus oīno integrum
et in nullo penitus corruptum: vestes quoq; oīno illese: cum pontificali baculo t clave argen
teā sibi a sancto petro rome per viuum tradita:
ut in eius legenda superius dicitur est. iiii. idus
iunij. Ex tumulo quoq; hoc odor mirificus ex
halabat. Cum autē corpus leuare vellent: me
bra singula instar carentis ferri transfigurata
cernuntur: quod in loculo argenteo ei prepara
to superius exaltat: luxq; immēta totū sanctu
rium circūfusit. Que cum rex karolus au
disser: traiectum venit: et ibidem pascha dñi ce
lebrauit: ubi t infinita miracula ostensa sunt.
Post aliquid vero tempore heldo filius henrici re
gis francorum ad instantiam matris regine cor
pus sancti Seruati summa devotione saxoniā
translatus: et in basilica nomini eius costructa lo
cauit. Et cum omnia traiectribus ciuiis ad
infortium cederent: ipsi q; absentie sancti cor
poris hoc ascriberēt: miserunt quosdam qui de
partibus saxonie corpus furantes traiectū ret
ulerunt. In cuius trāstatione miracula multa
et signa dñi ostendit. Quae sacra est. vii. idus iunij.

De sancto Medardo epo. Cap. xcviij.

Medardus episcop' clau
ratus r̄ce clounei regis francoꝝ. Hic
progenitus patre noīe tardo de forti
genere francoꝝ matre vero p̄thagia
romana: cum adhuc puer ad scholas iret: et tu
nicam quam sibi mater fecerat ad artificem co
ponendam deferret: invento a se ceco tunica p
bus. Libum etiam ei traditum plerūq; paupe
ribus dūsifit: ipse tenuus permāst. Erat quo
q; puerulus sp̄m p̄pherie se habere demōstra
uit. Nam cū esset in tornaco puerō consocio in
scholis predixit: q; post annos. xxx. futurus es
ter ep̄s: et ut predixerat sic euenit. Factus autē
presbyter multa miracula ostendit. Eū essi qua
dam nocte sur eius vīcā introisset: t uias ex
porandas precidiſſer: nec ex ip̄is gustare: nec
inde valuit se mouere: donec mane repertus a
medardoq; solutus inde p̄fusus recessit. Alii
quoq; nocte eius mela diripiens: et oues expor
tans dum abire vellit: ab apum examine in hor
to mellifante facie eius artante adeo puncit
t oppressus fuit: q; nullatenus extre potuit: do
nec ventente viro dei latro predā depositus t me
dardus eū liberavit. Lotharius rex in fran
cos exercitum mouit: qui cūcta in villa t agris
diripiens dum ad solentiacum villam sancti me
dardi veniunt: inde se mouere nequiverunt:
donec cuncta que predati fuerant dimiserunt.
Porcari etiam sui a quisbusdam seducti por

cos ad remotum: vñq; locum asportantes: manū
apud cellam viri sancti cum porcis inueni sunt:
et de commissō penitentiam egerūt. Deinde factus
est episcopus nouiō. t. xv. annis episcop
patum gubernauit: vitamq; laudabilem ducē
eisdē signis effulgit. Inter que tonsionem quē
dam a demonio vexatum mirabiliter liberauit.
Post obitum autem sancti Eleutherii episcopi
tornacē medardus ad sedem illius translat⁹
est: et sedit annis quattuor. Qui quanti meriti
apud deum fuerit: ostēsum est: cū in eius obitu
celli aperti sunt: atq; ante eum diuina micuerūt
luminaria. Pluvia etiā aquarum calidarum in
terram defluit. Quienit in pace sexto idus
iunij. Sepultus in ecclesia sua: miraculis co
ruscans insignibus.

De sancto Bildardo epo. Cap. xcviij.

Medardus episcop' cla
rus rothomagen. frater prefa
ti sc̄i Medardi episcopi fuit.
Qui ambo gemelli vno t codē
die nati videlz. vi. idus iunij: et
vno t codē die evolutis annis
ambo ep̄i consecrati sunt: videlz. vi. idus iunij.
Alter in ecclesia nouiō, alter in ecclesia rotho
mageni. iterumq; post lapsum annosq; eodem ip
so: tunc die abo a seculo absoluti sunt. Floru
it autē gildardus r̄ce quo supra dictū est t plen
virtutib; in dño codē ip̄e die quo et frater me
dardus fe: sc̄iter obdormiuit: videlz. vi. idus iu
ni. Sepultus est in ecclesia rothomageni. ut dicit
frater vincētus in speculo hystoriali.
De sc̄is primo t feliciano mar. Cap. xcij.

Miliciani martyres pas
si sunt in civitate nu
mentana miliario. xliiij. ab ur
be sub diocletiano t maximino
au gustis prende aut pmo
to. Hi cū essent in urbe roma
apud imperatores a réploz pō
tificib; accusant: q; nisi eos
sacrificare fecerint nulla a
dhs suis r̄fisa obtinere valebūt. Iussu sigif ip̄e
ratorum capti in carcere recludūt: sed ab an
gelo soluti vost dies aliquot iterū eisdem pres
entātur. Quos iusserūt ad phanū herculis ad
duci: t nisi sacrificarent a militebus tormentis
affligi. Ducti igitur ad réplum cū immolare co
temnerent virgis diutius celiſſant. Tunc impa
tores illos. p̄moto p̄fidi civitatis numētane tra
diderunt acriter puniendos. Quos milites fer
ro vincens intra forū ipsius oppidi in carce
re posuerunt. Post dies vero multis iussit p̄ses:
eosdem sibi presentari: t sacrificare contēnens
tes ab inuicem separari. Dicebatq; feliciano: ut
sue consulens senectutis dhs immolare. Qui se